

**Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce**  
**Posudek - Závěrečná práce - CŽV**

**Student: Lucie VLČKOVÁ**

**Obor: ČJ - NJ**

**Název práce v českém jazyce: Ironie v díle K.Havlíčka Borovského a H.Heina**

**Název práce v anglickém jazyce: Non-professional servers of literature**

**Vedoucí práce: prof. PhDr. Dagmar Mocná, CSc.**

**Oponent práce: doc. PaedDr. Jaroslava Hrabáková, CSc.**

Původním záměrem Lucie Vlčkové bylo věnovat se podobám ironie v díle H. Heina, K. Havlíčka Borovského a J. Nerudy. Vzhledem k tomu, že takto velkoryse koncipované a metodologicky náročné téma podstatně přesahovalo nároky kladené na bakalářskou práci, rozhodla se vybrat z tohoto tematického okruhu jedno dílčí téma a to podrobit srovnávací analýze. Souvztažnost mezi dílem H. Heina a K. Havlíčka Borovského byla v odborné literatuře již mnohokrát konstatována, ale její podrobnější analýza zůstává jedním z bílých míst české literární historie. Autorka bakalářské práce tak při srovnání Heinovy skladby Německo Zimní pohádka s Tyrolskými elegiemi K. Havlíčka Borovského neměla k dispozici téměř žádnou sekundární literaturu. Možná i proto se se zadáním vyrovnala jen zčásti.

Hlavním nedostatkem předložené analýzy je její redukce na místa nejnapadnějších, zejména tematických shod, tedy na pasáže, v nichž oba vypravěči ironicky líčí své potyčky s četníky a úřady a vyslovují zásadní výhrady vůči církvi jako mocenské instituci. Zde je podobnost mezi oběma díly opravdu značná a přesvědčivě dokládá myšlenkovou i uměleckou příbuznost obou autorů. Aby však byla tato příbuznost zpřesněna, bylo by nezbytné více zohlednit žánrovou odlišnost obou děl: zatímco Havlíčkovy Tyrolské elegie jsou relativně přímočarou, byť mistrovsky napsanou satirou na absolutistický režim, Heinovo Německo Zimní pohádka je skladbou podstatně mnohostrannější, počínaje už autorovým ambivalentním vztahem ke kritizovanému objektu: zatímco Havlíčkův vypravěč nepovažuje rakouskou monarchii za svou vlast a může se tudíž bez zábran opřít do její kritiky, Heinův vyprávějící a svěřující se subjekt zápasí mezi láskou k Německu a odporem vůči němu. S tím souvisí podstatně subjektivnější ladění a citovější ráz jeho výpovědi. Pro dnešního čtenáře se může stát bariérou i množství autorových kulturně historických narážek, protože neznalost dobového kontextu může činit autorovu intenci místy až nesrozumitelnou. Možná i to se podepsalo na poněkud rozpačitém výsledku interpretace tohoto díla.

Jsem si vědoma toho, že navzdory relativně úzkému a přesně vymezenému zadání nešlo o snadný interpretační úkol. Přestože se ho autorka zhostila pouze zčásti, poctivě o to usilovala. Doporučuji proto její bakalářskou práci k obhajobě a navrhuji klasifikaci velmi dobře – dobře podle průběhu obhajoby.

**V Praze dne 1.6.2013**

.....  
**Podpis**